

dr hab. Rojszczak-Robińska prof. UAM

***Rozmyślanie przemyskie* na tle innych apokryfów staropolskich**

Rozmyślanie przemyskie (rękopis przechowywany w Bibliotece Narodowej, sygn. 8024 III) jest największym zachowanym apokryfem staropolskim, podstawą materiałową wielu haseł *Słownika staropolskiego* i wielu prac z zakresu polskiej składni, fleksji itd. Jest też jednym z dziewięciu zachowanych do naszych czasów staropolskich apokryfów Nowego Testamentu. Pozostałe to *Sprawa chędogo o męce Pana Chrystusowej*, zachowana w kodeksie Wawrzyńca z Łaska, zapisana w tym samym kodeksie *Ewangelia Nikodema* (fragmenty dwóch tłumaczeń) i *Historyja Trzech Kroli*. Do zbioru tego należą też *Rozmyślania dominikańskie*, *List Lentulusa* i *Karta Rogawskiego*, a także dwa druki: *Żywot Pana Jezu Krysta* Baltazara Opeca i *Żywot świętej Anny*.

Teksty te często traktowano łącznie, opatrując je – za Marią Adamczyk – jedną pojemną etykietą „staropolskie narracje biblijno-apokryficzne”. W konsekwencji zauważonego w niektórych miejscach podobieństwa tych tekstów wysnuwano wnioski na temat istnienia staropolskiej prapaspji (np. Kwilecka 2003, Belcarzowa 2002) czy tego, że RP jest podstawą źródłową pozostałych apokryfów staropolskich (Brückner 1916).

W referacie chciałabym przedstawić kilka obserwacji na temat cech charakterystycznych tych tekstów, różnic między nimi i specyfiki *Rozmyślania przemyskiego*. Obserwacje te wynikają z zestawiania źródeł i miejsc paralelnych, a także anotacji wątków dla wszystkich staropolskich apokryfów w ramach projektu *Początki języka polskiego i kultury religijnej w świetle średniowiecznych apokryfów Nowego Testamentu. Uniwersalne narzędzie do badań polskich tekstów apokryficznych*.